

disse kan blive i Stand til at betale denne Pris. Forholdene er jo mere usikre end nogen Sinde, og Vejen maa sikkert i Hovedsagen være den samme, som man slog ind paa for Kampagnen 1917.

Som det vil erindres, var der ved den Aftale, som gælder for indeværende Aar, ikke beregnet nogen som helst Ekstrafortjeneste for Sukkerfabrikkerne, idet Roeprisforhøjelsen og Sukkerprisforhøjelsen blev ganske nøjagtigt afvejet. Det vil være indlysende, at Sukkerfabrikernes Bestyrelse og Direktion ikke for 3die Gang kan gaa med til en Ordning, der udelukker enhver Ekstrafortjeneste, samtidig med at der gives Landmændene saavel for Roerne som for andre Landbrugsvarer Priser, der maa betegnes som *rene Krigspriser*.

Sukkerfabrikkerne har *af sig selv* fra Krigens første Dage givet Afkald paa Krigsfortjeneste og har ej heller i de senere Aar gjort Fordring paa nogen saadan. Det, som vi nu ønsker, er heller ikke Krigsfortjeneste, men Kommissionen bedes forstaa, at Bevarelse af status quo i Virkeligheden betyder *Tilbagegang*, og jeg skal eksempelvis nævne, at Udgifter til *Reparation af Maskiner* langtfra optræder med det Beløb, den skulde, fordi det ganske simpelt af Mangel paa Materialier ikke er muligt at reparere Maskinanlægene, som de skal, og som vi plejer. Naar Krigen en Gang er forbi, vil vi staa med udslidte Fabriksanlæg, som det vil kræve 100 000-der af Kroner at bringe i Stand igen. De *Maskiner, som vi køber* (Sukkerkogeriet »Odense« er i de 2 sidste Aar fuldstændig ombygget), er af *daarligt* Arbejde og umaadeligt *dyre*. De vil altsaa kræve en stærkere Afskrivning. Dels ved de høje Priser og dels ved Usikkerheden i det hele taget løber vi en langt større Risiko end normalt. Naar Krigen en Gang hører op, og Tyskland — maaske udelukket fra de oversøiske Markeder — igen optræder som Konkurrent herhjemme, vil vi staa med udslidt Maskineri, dyre og til Dels daarlige Maskiner, meget høj Arbejdsløn og være daarligt i Stand til at optage Konkurrencen.

Alt det, jeg her har nævnt, gør, at Fabrikkerne nu indtrængende maa henstille til Kommissionen at forlade det hidtil indtagne Standpunkt: at der ikke er Rum for nogen Ekstrafortjeneste for Fabrikkerne, paa et Tidspunkt, hvor der indrømmes Røedyrkere, Grossister og Detaillister, som levere Raamaterialier og forhandler vore Varer, forøget Fortjeneste.

Vi har udarbejdet et Forslag til en Overenskomst angaaende det nye Sukkeraar, i det væsentlige bygget paa samme Princip som den nugældende og baseret paa en Roepris af 2 Kr. 25 Øre. Jeg gør Regning paa, at vi ligesom i de senere Aar modtager Nykøbing Fabrikens Sukker til Raffinering, og at denne Fabrik gaar ind under samme Overenskomst som vi. Vi har dog ikke haft Lejlighed til at forelægge Udkastet for Nykøbing Fabrikens Ledelse.

Forinden jeg fremlægger Udkastet til Overenskomsten, vil jeg bemærke, at vi har set os nødsagede til at gøre denne afhængig af Ordningen af visse Spørgsmaal vedrørende Aftalen for indeværende Aar.

Da vi i September sammen med Kommissionen drøftede den Prisforhøjelse, som nødvendigjordes for at skaffe Dækning for Meromkostningerne, fremsatte Kommissionens Formand den Opfattelse, at man ikke skulde beregne den Roeprisforhøjelse, der skulde kompenseres ved Sukkerprisen fra 1 Kr. 32 Øre, men fra 1 Kr. 43½ Øre. Vi har udførligt gjort Rede for vort Syn paa denne Sag i en Skrivelse af 14. September til Overformynderen, og vi maa gøre vort Forslag til den nye Aftale afhængig af, hvorledes dette Spørgsmaal løses, da en Gennemførelse af Kommissionens Opfattelse vil bringe et for Selskabet tabbringende Misforhold frem mellem Sukkerpris og Roepris, som ikke har været forudsat ved Overenskomstens Afslutning, og som vi derfor af al vor Kraft maa værgе os imod.